

ஐந்தாம் பருவம் வரலாறு என்பது இனத் தாய்மையாக் கலும், புலி சூத்திரிப்பும் என்ற எல்லைக் குள்ளான கொலைகளால் ஆனாவை. அன்றாட அரசியல் என்பதே கொலைகளின் நிகழ்ச்சி நிரலாகிவிட்டது. பரேனவாதிகளும் புலிகளும் கட்டடாகவே நடத்தும் இந்த கொலை வறியாட்டத்தில், ஒரு இனத்தின் இருப்பே அழிகின்றது. இதன் முடிவு தான் என்ன? முடிவின்றி தொடரும் இந்த எதிர்நிலைப் படகொலைகள்,

சிறீதிகத் திரிந்த இசமீகம் பற்றி அக்கறையுள்ள ஓவ்வொருவரிடமும் எழுப்பும் கேள்வியும் இதுதான்? கடந்த 30 வருடங்களாக இது முடிவின்றி தொடருகின்றதே ஏன்? சூத்திரிப்பும் முடியவில்லை, தாய்மையாக் கலும் முடியவில்லை. மாறாக இது ஆயிரம் ஆயிரமாக அன்றாடம் புதிதாகவே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. இதற்கான ஒரு பட்டியலுடன், பெரும் தொகை பணத்துடன் கொலை செய்வதற்கென ஒரு கட்டடம் நாயாக அலகின்றனர். கொலைகளை ஒருதரப்பு ஆதரித்து பச்சுவதே அன்றாட அரசியலாகிவிட்டது. இதற்கு வளியில் அரசியல் பச்சுவதற்கு என்று எதுவும் கிடையாது.

அன்றாடம் தாய்மை கருவறையுடன் கூதறப்பட்டது, தசீயத்தின் தருக்களில் ஒரு தொங்கலில் இருந்து மறுதொங்கல் வரை தொங்கவிடப்படுகின்றது. இந்த தருவோர பிணங்களின் மலே தொலைக்காட்சிகள், வானொலிகள், இணையங்கள், பிழைக்கத் திரிந்த புத்திஜீவிகள், கொலை ஆதரவு கும்பல்கள், பணத்துக்காக பல லிளிக் கும் கயவாளிக் கும்பல்கள் என அனைத்து வகையான புலி ஆதரவு புலி எதிர்ப்புக் கும்பல்களும் அரசியல் செய்கின்றனர். இது தான் இவர்களின் அரசியல் என்றாகிவிட்டது. தாம் தான் தமிழ் மக்களின் மீட்சிக்கான சங்கம் பளத்தலை விரிப்பதாக கட்ட இவர்கள் மாறப் பட்டிருக்கின்றனர். அரசியல் கோமாளித்தனத்தின் உச்சத்தில், மனிதம் இழிவாடப்பட்டது காட்டுமிராண்டிகளால் நரவாட்டையாடப்படுகின்றது. இதனை பூசிக் கும் கும்பல் தான், இந்த கொலைகளால் மகிழ்ந்தபடி, உற்சுகமாக வாயில் மனித எலும்புகளை கவ்வியபடி தசீய வறியாட்டம் ஆட்கின்றனர். மலே நரபலி கோரி கச்சலிட்கின்றனர்.

அன்றாடம் நடக்கும் கொலைகளைப் பற்றி எழுதுவதற்கே கை கச்சுகின்றது. இதுவே அரசியலாகிவிட்ட நிலையில், இதனை விமர்சனம் செய்வதே சகிக்க முடியவில்லை.

என்னத் தன எழுதி, என்ற அதிர்வு முள்ளத் தண்டு எலும்பையே உறையவகை கிறது. சமீகம் பற்றிய எந்த அறிவுமற்ற பொறுக்கித் தின்னும் லும்பன்களை உருவாகி, அவர்களாகக் கொண்டு நடத்தும் கலிக் கொலகைகள் மலம் சிலர் மட்டுமே வாழ்கின்றனர். அவர்களின் இருப்பு அதற்குள் தான் இருக்கின்றது. இதனால் இது அரசியலாகின்றது. இதற்கு வளியில் இந்தக் கொலகைகள் முடிவாக எதையும் சாதிக் கப்போவதில்லை.

மனிதப் படுகொலை அமைதியின் பெயரில், சமாதானத்தின் பெயரில், அழுத்தத்தின் பெயரில், தயமையாகக் கல் பெயரில், சூத்திகரிப்பின் பெயரில் தொடருகின்றது. இதனைக் கண்காணிக்க ஒரு கண்காணிப்புக் குழு. சர்வதேச குழுக்களோ புறா வடேம் அணிந்து, சமாதான காவலராக இதைப் பற்றி அறிக்கை வளியிடுகின்றனர். இதைப் பற்றி ஆய்வு அறிக்கை விடவும், கண்டனம் தெரிவிக்கவும் சர்வதேச அமைப்புகள் வறே. உள்ளூரில் இதன் ஒரு பகுதியை மட்டும் கண்டிக்கும், பக்கச்சார்பான நிலைப்பாடுகளுடன் கச்சலிடும் ஒப்பாரி வறே.

மனிதம் அன்றாடம் சதெத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. கண்டிப்பவர்களின், கண்காணிப்பவர்களின் ஆதரவுடன் தான் மனிதம் இழிவாடப்பட்டு குதறப்படுகின்றது. 'இனம் தெரியாத' கொலகைகள், கொல்லப்பட்டது 'அப்பாவி பொது மக்கள்' என்று கொலகைகள் பற்றி விதம் விதமாக கருத்துக் கூறுகின்றனர். இப்படி கூறுபவர்கள், கொலகை செய்யப்பட்டவன் மீது ஏறியிருந்து மீண்டும் மீண்டும் தமது கைகளால் குத்தி மீள் கொலகையையே நடத்துகின்றனர். அரசியல் என்பது இப்படி வக்கரித்து வரிந்து கட்டிய கோமணத்துடன் சந்தியில் நிற்கின்றது.

தசீயம் என்பது காணமல் போய் விட்ட நிலையில், அதைத் துருவித் துருவி தொலைத்த இடத்தில் பதக்கண்காணி வதைத் தடேுகின்றனர். மறுபுறம் இனவழிப்பே தமிழ் தசீயம் என்ற அடிப்படையில் தொடங்கிய கொலகையை, எதிரியும் போட்டி போட்டு செய்கின்றான். யார் தமிழ் மக்களை அதிகம் அழிப்பது என்பதில், இவர்களுக்கு இடையில் எண்ணிக்கை போட்டி வறே. அதில் ஒருவிதமான கார்பமான மகிழ்ச்சி

இவர்களுக்கு.

இந்த குரூபமான ரசிகர்கள் தனக்கு சார்பானவர் (மற்றொரு கொலையாளி அல்லது கொலைக்கு உடந்தையாளர்) கொல்லப்படும் போது மட்டும், ஐயோ கொலைகள் என்று மிக் கால் புலம்பிக் காட்டுகின்றனர். யார் கொல்லுகின்றனர் என்பதில் கட்ட பரஸ்பரக் குற்றச்சாட்டுகள் வறூ. ஏன் நாங்கள் செய்ய வேண்டும் என்ற வினாக்களையும் கட்ட கோமளித் தனமாகத் தொடுக்கின்றனர். கொலைகளை காட்டியே மறுபுறம் வியாபாரம். தமிழன் என்று கண்ணீர் விட்டு நடிப்பதன் மூலம், தமது நாய் பிழைப்பையும் சாகசப் பிழைப்பையும் கட்ட நடத்துகின்றனர்.

மனிதநயேமற்ற மனிதாபிமானமற்ற காட்டுமிராண்டிகள், கொலையைக் காட்டியும் கொலையைப் பற்றி பேசியும், மக்களின் வயிற்றொச்சலையே கிளறுகின்றனர். சதா ஊளையிடலுக்கு அப்பால், கொலைகள் எப்படி பணம் சம்பாதிக்க உதவும் என்பதே சதா அவர்களின் அரசியல் கவலை.

மக்களின் இயல்புவாழ்வு சிதறந்து சின்னாபின்னமாகிப் போகின்றது. அச்சமும், பீதியும் கலந்து உறைந்து போகின்றது மனிதம். நாம் ஏன் எதற்காகக் கொல்லப்படவோம் என்று திரியாத பரிதவிப்பு. கொல்லப்பட்டவன் ஏன் கொல்லப்பட்டான் என்று கூற திரியாத அரசியல் பீதி. பயும் பிசாசுகளும் ஒன்றையொன்று எதிர்த்துப் பிடி நடத்தும் நரவெட்டையாடலில், நான் யாரால் ஏன் கொல்லப்பட்டேன் என்று திரியாத ஆவிகள் நிறைந்த தசியமாகிவிட்டது. தமிழ் மக்களை மீட்டு, இந்த ஆவிகளிடம் ஒப்படைப்பதாக தலைவர்கள் கூறிக் கொள்கின்றனர். மக்கள் எதுவும் செய்ய வழியற்று, எங்கும் எதிலும் அச்சமும் பீதியும் கலந்த மனித அலவங்களைக் கொண்ட வாழ்க்கை முறையே, வாழ்க்கையாகி விட்டது.

சுப்பாக்கிகளின் ஆட்டம் நடக்கின்றது. மக்களை சுற்றிவர நிறுத்திய பின், அதை ரசிக்க கோருகின்றனர். ஒரு தரப்புக்கு ஆதரவாக கதைட்டக் கோருகின்றனர். மறுத்தால் மரணம், இதுவே எமது மக்களின் தலைவிதி. யாரும் இந்த மக்களுக்காக சிந்திப்பதில்லை. தமக்காக மட்டும், தமது வயிற்றைச் சுற்றி மட்டும் சிந்திக்கின்றனர். சாதாரண மக்கள் மூதல் தம்மை அறிவாளிகளாகவும், சமீக அக்கறையாளராகவும் காட்டிக் கொள்ளும் அனைவரும் இந்த விதியை மீறிப் புலம்பவில்லை.

அமைதி சமாதானம், இயல்பு வாழ்வு என்று பச்சிக் கொண்டே கொல்கைகள் அன்று மூதல் இன்று வரை நடக்கின்றது. அமைதியின் பெயரிலான கடந்த நான்கு வருடங்களாக இவையின்றி நாட்கள் உருண்டதில்லை. ஒவ்வொரு நாளும் தமிழன், தமிழனாகவே தமிழன் என்பதற்காகவே கொல்லப்பட்டான்.

இந்தக் கொல்கைகள் பெருமளவில் புலிகளால் செய்யப்பட்டன. தங்களுடன் ஏதோ ஒரு விதத்தில் முரண்பட்டவர்களுக்கு, கொல்கைகளையே பரிசாக நாள் தோறும் வழங்கினர். இதையிட சித்திரவதைக் கட்டங்கள், 'இனம் தெரியாத' கடத்தல்கள், கொல்கைகளை அன்றாட நடத்தினர். இந்தப் பட்டியல் அனைவரும் அறியச் சவப்பெட்டியில் புதைக்கப்பட்டது அறையப்பட்ட நடுவீதியில் கிடக்கின்றது. அப்போது தமிழன் தமிழர்களால் சிங்களப் பேரினவாதியின் துணையுடன் கொல்லப்படுவதை இட்டு, புலி மச்சுக் கட்ட உறுமவில்லை. புலிகள் கோரிய இயல்பு வாழ்வில் அமைதியாக கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை 'இனம் தெரியாத' கொல்கைகள் என்று பச்சுச்சுட்டி அழகுபடுத்தி அதையும் சிங்காரித்துப் பார்த்தனர். இதை அவர்கள் அன்றாடம் தடிகளின்றி செய்வதைத் தான், அவர்கள் அரசியல் வேலை என்றனர்.

ஆனால் இந்தக் கொல்கைகளுடன் தாம் தொடர்புபடுத்தப்படுவதையே புலிகள் உறுமியபடி மறுத்தனர். அவர்கள் இதை மறுத்தால் இதை வசதியாக 'இனம் தெரியாத'

கருணாவும் பழிக் குப பழி என்ற புலிகளின் வழியில், புலிகள் மலோன எதிர் தாக் குதலன நடத்திய போது, அதன எதிர்கொள்வதே புலிகளின் மயை அரசியலாகிவிட்டது. கருணா விடையத் தன இலகுவாக அரசியல் ரீதியாக அணுகித் தீர்க்கக் கூடிய வழியிருந்தும்,

அதற்கு மாறாக புலிகள் கருணாவை பலாத் காரமாகவே எதிரி முகாமுக்குள் இட்டுச் சென்றனர். இது இயல்பாக இரண்டு கொலைகாரக் குழுவை சமகாலத்தில் உருவாக்கியது. என்னகைக் கொன்றால், உன்னையும் அதே மாதிரி கொல்வனே என்ற அடிப்படையில், ஓரே தலமையிடம் ஓரேவிதமாக கற்ற அந்த கொலைகார அரசியலை ஆணையில் வைத்து கொலைகளை பரஸ்பரம் நடத்தினர், நடத்துகின்றனர். இத மூடிவின்றி தொடருகின்றது, தொடரப்போகின்றது.

கருணா விவாகரத்தில் பரேனவாதிகள் தலையிடக் கூடாது என்று சொன்ன புலிகள், அதை தாமதே அழிப்பதாகக் கூறியவர்கள், இராணுவத்தின் உதவியுடன் அதை அன்று செய்யத் தொடங்கினர். பாரிய ஒரு அரசியல் படுகொலை நடத்தப்பட்டது, கருணா குழு அகற்றப்பட்டது. ஆனால் அது உண்மையில் தன்னகை தலமறவாக்கிக் கொண்டு, புலிக் குதொல்ல தரும் குழுவாக மாறி புலிகளே அஞ்சும் அளவுக்கு புலிக் கு நிகராகவே அது ஆட்டம் போட்கின்றது.

அன்று புலிகள் அரசு அதில் தலையிடக் கூடாது என்று கூறி அழித்தவர்கள், இன்று அதை அழிக்க இலங்கை அரசு உதவக் கோருகின்றனர். இதையே பச்சுவார்த்தையில் அரசியல் நிபந்தனையாக முன் வைக்கின்றனர். சமாதான பச்சுவார்த்தையில் புலிகள் தமது அரசியலாக இதையே வைக்கின்றனர். இதை அரசு செய்ய மறுத்தால், இராணுவம் மீ தான தாக் குதலை நடத்துவோம் என்பதே புலிகள் கொட்கும் அன்றாட அரசியல் செய்தி.

மறுபுறத்தில் அரசு இதை அமல் நடத்தமுடியாத அளவுக்கு கருணா குழு கணிசமாக சுவாதீனமாகவும் இயங்குகின்றது. அத்துடன் இதன் பின்னணியில் இந்தியா உள்ளிட்ட பல நாடுகளின் அனுசரணையும் உள்ளது. பரேனவாதம் இதை பயன்படுத்தி கிழக்கை புலிகளிடம் இருந்து உடனடியாக விடுவிக் கு முன்கின்றது. வன்னி நோக்கிய படையெடுப்புக்கு, கருணாவின் உதவி கிடத்தால் புலிகளுக்கு பாரிய பின்னடைவுகளும் ஏற்படும் என்ற உண்மையை அரசு கவனத்தில் கொண்டுள்ளது.

இவகைகளே புலிகளை பாரிய யுத்தத்தையே நோக்கி நகர்வதை தடுக்கும் தடவைக்கல்லாக உள்ளது. புலியின் அரசியல் எதிர்காலத்தையே நிர்ணயம் செய்யும் நிலையில், கருணா என்ற அரஜாகவாதக் குழுவின் செயற்பாடுகள் உள்ளது. உண்மையில் மீட்சியற்ற பாதையில் புலிகள் சிக்கியுள்ளனர். யுத்தத்துக்கு செல்ல முடியாத ஒருபக்க நிலை. மறுபக்கம் அரசு கருணா குழுவை கட்டடாக அழிக்கும் புலியின் கோரிக்கைக்கு இணங்கிப் போகமறுக்கின்றது. புலிகள் யுத்தத்துக்கு செல்லாது சமாதான வழியை தக்கவதைத் திருப்பதன் மூலம், அரசுக்கு அழுத்தத்தைக் கொடுத்து கட்டடாக கருணா குழுவை தடையளிக்கவும் தந்திரோபாயத்தையே புலிகள் விரும்புகின்றனர். இதுவே பாரிய ஒரு யுத்தத்தையே மீண்டும் மீண்டும் தடுத்து நிறுத்துகின்றது.

அரசு இதனைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த அழித்தொழிப்புக்கு துணைநிற்க மறுக்கின்றது. மாறாக புலிகளின் பதிலடியை எதிர்கொண்டு, யுத்தம் வராது என்று துணிந்து பதிலடியை நடத்துகின்றனர். இது பண்பு மாற்றத்தை அடையத் திறக்கின்றது. புலிகள் யுத்தத்தை நடத்தினாலும் தமக்குத்தான் இலாபம், நடத்தாவிட்டாலும் தமக்குத்தான் இலாபம் என்பது அரசின் தெளிவான நிலை. புலிகள் சண்டையைத் தொடங்கினால் மட்டக்களப்பு மட்டுமல்ல திருகோணமலையைக் கட்டிடக்க முடியும் என்பது அரசின் சரியான கணிப்பீடு. அதைவிட வன்னிக்குள் பாரிய தாக்குதலை நடத்த முடியும் என்ற நிலை. சண்டை இல்லையென்றால் புலிகளை மலேம அரசியல் நெருக்கடியில் சிக்கவைத்து, அவர்களையே நிரப்பநீதிக்கும் வழியில் சீரழிப்பது. சமாதான காலத்தில் புலிகளுக்கு எதிரான சர்வதேச ரீதியான தடவைகள், நெருக்கடிகள் பெருகினவே ஒழிய அவை குற்றையவில்லை. மலேம மலேம புலிகள் ஆழமாக குறுகி சிறுத்துப் போகின்றார்கள். எதிரி பலமடங்காகியுள்ளது. தமிழ் மக்கள் பலத்த சொந்த அனுபவத்தை புலியிடம் பெற்று, அவர்கள் புலிகளுக்கு எதிராக மாறியுள்ளனர். புலிகள் ஆயுதம், படபைபலம், பணம் மீதான நம்பிக்கை வதைத்து உறுமுகின்றனர்.

பேரினவாதத்தின் யுத்தத்திரம், புலிகளின் பாசிச கண்ணோட்டத்தின் நெகிழ்ச்சியற்ற தன்மையைப் பயன்படுத்தி நெளிவு சூழிவாக கையாளுகின்றது. அரசு பச்சேசுவார்த்தை மசேயில் புலிகளை சந்திக்க தயாரான நிலையில், தனது எதிரியை தனிமைப்படுத்துவதில் வற்றிப் பெறுகின்றது. புலிகள் மசேகைக்கு செல்ல முடியாத நிலையில் அதனைக் கண்டே அஞ்சுகின்றனர். புலிகள் பச்சேசுவார்த்தை மசேயில் வகைக்க கட்டிய உயர்ந்தபட்ச கோரிக்கை அன்றாட சம்பவங்களின் நீட்சியில் இரூந்து வருவதால், புலிகளை இலகுவாக தனிமைப்படுத்தி அவர்களை மலேம அம்பலமாக அரசால் இலகுவாக

முடிகின்றது.

அரசு சந்திக்கும் நெருக்கடி என்பது, சமாதானம் பச்சியப்பி புலிகள் நடத்தும் எதிர் தாக்குதல்கள் தான். பரிணவாத இராணுவக் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் புலிகள் நடத்தும் தாக்குதல்களை தடுத்து நிறுத்தினால், புலிகளை மலேம ஆழமான அரசியல் நெருக்கடியில் இட்டுச் செல்ல முடியும் என்பதே அரசின் நிலை. அதாவது தாக்குதல் அற்ற நிலையில், இராணுவத்தின் அதிருப்தியைச் சரிக்கட்டி ஒரு திடமான அமைதிநிலை பணைவதே அரசு விரும்புகின்றது. புலிகள் எல்லாம் நியபாரிய தாக்குதல்கள் மலம், சர்வதேச ரீதியாக புலிகளை தனிமைப்படுத்துவது அரசின் யுத்த தந்திரமாகவுள்ளது. இதற்கு பதிலடியை கொடுக்கும் அங்கீகாரத்தை சர்வதேசத்திடம் பெறுவதில் கட்ட அரசு வெற்றியும் பெறுகின்றது.

தமம் து தனது கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் நடக்கும் தாக்குதலை தடுக்கும் உத்தியை, அரசு புலிகளிடம் இருந்து கற்று அதை அவர்களோடு எதிராக அதே வழியில் அமல் செய்யத் தொடங்கியுள்ளது. இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் புலிகளின் செயற்திறனை, தாக்குதல் திறனை ஒழித்துக்கட்டுதல் என்பதே அரசின் மையமான குறிப்பான திட்டமிடலாகும். மிக குறுகிய காலத்தில் அதை நிறைவேற்றிய பின், ஒரு இயல்பு நிலையை உருவாக்குவது பரிணவாதத்தின் உடனடி செயற்திட்டமாகும்.

இந்தவகையில் புலிச் சூத்திரிப்பை நடத்துகின்றனர். உள்ளே இருப்பவர்களையும், உள்ளே வருபவர்களையும் மிகவும் திட்டமிட்ட வகையில் இனம் கண்டு ஒழித்துக் கட்டுகின்றனர். படகொலகைகள், காணாமல் போதல் என்ற வகையில் ஒரு புலிச் சூத்திரிப்பே நிகழ்கின்றது. இவை புலிகள் வழியில், இனம் தெரியாத கொலகைகளாக கப்பல்கின்றது. நபர்கள் அடையாளமின்றி போய் விடுகின்றனர். புலிகள் பாணியில் அதற்கும் தமக்கும் தொடர்பு இல்லாது என்கின்றனர். புலிக் கு உதபுவர்கள், அவர்களின் தீவிர ஆதரவாளர்கள் தீவிரமாக கண்காணிக்கப்பட்டு அச்சம் தரும் வகையில் படகொலகைகளை நடத்துகின்றனர். இதனை சந்தேகிக்கக் கட்டியவர்களையும் கொன்றும் விடுகின்றனர். புலிகள் அச்சத்தை விதகைக எந்த

வழியை கையாளுகின்றனரோ, அதையே பரேனவாதிகள் புலிக் கு எதிராக செய்கின்றனர். யார் எதை ஏன் செய்கின்றனர் என்பதில் ஒரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றனர். 1988-1989-1990 களில் ஜே.வி.பி ஒழிப்பில் நடந்த கொல்கைகள் போல், கொல்கைகள் வகைபிரிக்க முடியாத வகையில் போய்விடுகின்றது.

இந்த வகையில் நடக்கும் புலி சூத்திரப்பாடு, புலியின் இனத்தையம்மையாக்கல் வழியில் நடக்கின்றது. இன்றும் ஆங்காங்கே இராணுவம் மீ தான தாக்குதல்கள் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருக்க, இந்தச் சூத்திரப்பாடு அதை பிப்படியாக குறைத்து அதை அறவே இல்லாததாகி வருகின்றது. இது பிப்படியாக புலிகளை இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் ஒழித்துக்கட்டிவிடும். இதன் பின்பாக சிங்கள பரேனவாத இராணுவம், அமையியான நல்ல இராணுவமாக மாறிவிடும். இந்த உத்தியை பரேனவாதம் கையாளுகின்றது.

நடக்கும் ஒவ்வொரு கொலையையும் மக்கள் தெளிவாகவே புரிந்து கொள்கின்றனர். ஒவ்வொரு கொலையும் யார் ஏன் செய்தனர் என்பதை மக்கள் தெளிவாகவே தெரிந்து கொள்கின்றனர். புத்திஜீவிகளும், பத்திரிகையும், உலக நாட்களும் தெரிந்த கொள்ளாது, அடமைமொழியில் அறிக்கையையும் செய்திகளையும் தயாரிக்கும் போது, மக்கள் அதை தெரிந்தே உள்ளனர். மக்கள் இந்த நிலைமைக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் நெகிழ்சியடைகின்றனர். மக்கள் கொல்கைகள் மீ தான தமது சொந்தக் கருத்தைக் கூட தெரிவிக்க முடியாத வகையில், இருதரப்பும் படுகொலைகளைக் கண்ணோட்டத்தை திணித்துள்ளனர்.

இந்தநிலையில் புலிகள் புதிய அரசியல் நெருக்கடியில் சிக்கிவருகின்றனர். மீள வழியற்ற சமூகவாழ்க்கை சூழல்களில் வருவது அமையிய நிலைமையில் காலங்களில், புலிகள் தமது எதிர்வின்களையும் பதிலடியையும், கிழக்கில் நடத்துவது வழக்கம். குறிப்பாக முஸ்லீம் மக்கள் மலே அது நடத்தப்படுவதே இயல்பான ஒன்று. புலிகள் வரலாறு முழுவதும் இது காணப்படுகின்றது. ஆனால் கருணாவின் பிளவதைத் தொடர்ந்து அதைச் செய்யமுடியாத நிலை உருவாகியுள்ளது. அப்படி செய்தால் கிழக்கில் இருந்து மலேமும்

10 / 10